

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Gebennensi, & Viennensi Sacristæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Romani Pontificis Lib. XV. 695

* Vide supra
epist. 182. 183.

in Provincia nuper hæreticos & in Hispania fidelium exercitui tam mirabiliter quam misericorditer innumeros dignatus est subdere Agarenos, sic potens est vestram ad nihilum deducere civitatem. Inspiret ergo Dominus vobis consilium salutare, ne inducatis vos ipsos in illum necessitatis articulum quod mox frustra clamantes exaudire denique non possimus, & sic fera poenitentia post ruinam. Datum Laterani xii. Kalen. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Scriptum est in eundem ferè modum illis omnibus super hoc. In eundem ferè modum Archiepiscopo Remensi scriptum est & Suffraganeis eius usque civitatem. Quocirca monemus atque præcipimus quatenus convenientes in unum, & habito super iis diligenti tractatu, vestrum nobis consilium rescribatis.

Vide supra
epist. 178.

In eundem ferè modum scriptum est populo Alexandrino & Spiritum consilij sanioris. Cum illam recolimus &c. usque convertatur & sanem eum. Cum enim nuper paterna vos curaverimus benignitate monere ut à sequela Othonis & ejus sequacium penitus recedentes, ad devotionem rediretis Ecclesie matris vestre, alioquin privilegiis vobis ab eadem concessis sciretis vos perpetuò spoliandos, cum propter ingratitude vitium libertus in servitutis compedem revocetur, vos monitis nostris prorsus contraria facientes, offensam cumulatam offensæ, & injuriam injuriæ addidistis, contra dilectos filios cives Papienses, quibus ecclesiastica unitati, sicut lucis filii, adherentibus adherere pro nostra reverentia deberetis, insurgere præsumentes. Cum igitur ex utraque parte fuerint quidam capti, volentes, sicut ad nostrum officium spectat, ut suæ parti restituantur utrique, universitatem vestram monemus attentius & rogamus, sub debito fidelitatis quo nobis tenemini vobis districtè præcipiendo mandantes quatenus si qua remansit in vobis devotionis scintilla in præsentem, si ullam habetis præteritorum memoriam, si denique apud nos spem aliquam vobis reservare cupitis in futurum, ad sinum Ecclesie matris vestre humiliter redeuntes, concives suos sine difficultate restituatis eisdem, vestros ab eis mutuò recepturi, ita ut plena fiat restitutio hinc & inde, mandatum nostrum taliter adimplentes ut vobis offensas vestras hoc devotionis indicio redimentibus, nobis fiat proclivior animus ad dandam super aliis veniam, & vobis detur fiducia plenior ad pe-

tendam. Alioquin, si super præmissis de cetero inobedientes nobis & rebelles fueritis, noveritis nos venerabili fratri nostro Episcopo & Archidiacono Parmensibus nostris dare litteras in mandatis ut unionem Ecclesie Aquensis & vestre nostra fulti auctoritate dissolvant, vestramque terram pontificali dignitate denuntient perpetuò esse privatam. Quod si nec sic vestra poterit rebellio edomari, manum apostolicam aliàs super vos taliter aggravare curabimus quod eam abbreviatam non esse, vexatione intellectum dante auditui, cognoscetis. Datum Laterani iv. Kalend. Novembris, pontificatus nostri anno decimoquinto.

EPISCOPO PARMENSI.

Iohanne laico & G. muliere in tertio affinitatis gradu distantibus, idem Iohannes volens filiam ipsius G. natam ex secundis nuptiis ducere in uxorem, ac timens ne hujusmodi copula alicui possit calumniæ subjacere, nobis humiliter supplicavit ut pro bono pacis, quam ex eorum matrimonio asserit proventuram, eandem ducendi sibi licentiam concedere dignemur. Quocirca mandamus quatenus, si aliud impedimentum canonicum non obstitit, ipsis licentiam tribuas contrahendi. Datum Laterani xi. Kalend. Novembris, pontificatus nostri anno quintodecimo.

EPISCOPO GEBENNENSI, & Viennensi Sacriste.

Inquisitionis negotium quam de venerabili fratre nostro Episcopo & Canonicis Valentinesibus vobis commisimus faciendam sine conscientie scrupulo exequi cupientes, apostolico petistis oraculo edoceri utrum eorum publicanda sint dicta & nomina quos interrogari contingit, prout de testibus in publicis causis fieri consuevit, an sola dicta eorumdem publicari sufficiat, cum idem Episcopus & Canonicis manifestè sciant qui fuerint inquisiti & utrum contra dicta eadem debeant exceptiones seu replicationes admitti, cum contra personas dicentium admittantur. Ad quod breviter respondemus, non solum dicta, sed etiam ipsa nomina, ut quid à quo sit dictum appareat, publicanda, & exceptiones seu replicationes legitimas admittendas, ne per suppressionem nominum infamandi, per exceptionum verò exclusionem deponendi falsum audacia præbeat. Secundò quaesistis quid à vobis sit statuendum si contra quempiam per inquisitio-

* Vide tom. 19.
Italia sacre
pag. 447. &
1099.

Epist. 190.
Dispensat sum
per cognationem.

Epist. 191.
Responder ad
eorum consulti-
a.
Cap. Inquisi-
tionis. De ac-
cusat.

* In quart. cost.
additur, no-
minibus tacitis

nem probatum fuerit tale crimen quod deponeret accusatum criminaliter & convictum. In quo quidem duximus distinguendum, utrum videlicet tale crimen contingat adversus aliquem inveniri quod ordinis executionem suscepti aut retentionem beneficij etiam post peractam poenitentiam impediret, puta si homicidium commisset, vel adeptus esset ordinem aut beneficium vitio simoniae. quo casu erit sicut in accusationis iudicio procedendum. Alioquin secundum personae merita & qualitatem excessus poenam poterit iudicantis discretio moderari. Tertiae dubitationis articulus continebat utrum cum duo vel tres jurati affirmant alium crimen aliquod eisdem videntibus commississe, de quo tamen aliqua infamia non laborat, aliquam illi poenam infligere debeatis, & utrum ad petitionem quorundam quasdam scedulas vobis occulte tradentium infamationem Episcopi continentem sit ad inquisitionem eorum quae in ipsis continentur scedulis procedendum, & an fides eorum dictis debeat adhiberi qui post iuramentum interrogati secreto utrum sint eorum de quibus inquiritur inimici, respondent quod non diligunt illos, vel directe inimicos se asserunt eorumdem, aut etiam ante iuramentum id publice confitentur, nullas tamen inimicitiarum causas probabiles ostendentes. Ad haec autem pariter respondemus, nullum esse pro crimine super quo aliqua non laborat infamia, seu clamosa insinuatio non praecessit, propter dicta huiusmodi puniendum, quinimmo super hoc depositiones contra eum recipi non debere, cum inquisitio fieri debeat solummodo super illis de quibus clamores aliqui praecesserunt, nec ad petitionem eorum qui libellum infamationis porrigunt in occulto procedendum esse ad inquisitionem super contentis ibidem criminibus faciendam, aut etiam adversus eos contra quos fit inquisitio fidem dictis adhibendam illorum qui post iuramentum vel ante tacite vel expresse inimicos se asserunt eorumdem, nisi forsitan ante iuramentum in fraudem id facere praesumantur. Quae si sitis praeterea quid statui debeat si nihil per certam scientiam, sed tantum per famam & eorum qui fuerint inquisiti credulitatem * iurata contigerit inveniri, utrumne aliquis super eo crimine reputari debeat infamatus de quo ipsum duo vel tres aut plures dixerint infamatum, licet de ipso nihil finistrum in publico audiatur. * Ad quod est nostra responsio, quod propter famam &

* Sequuntur vox
descripta in codice
& Remigij Rem.

* Cod. S. Remigij: Ad quae etiam certa responsio est,

deponentium credulitatem duntaxat non erit ad depositionis sententiam procedendum, sed infamato canonica poterit indicari purgatio secundum arbitrium iudicantis, qui propter dicta paucorum cum infamatum reputare non debet cuius apud bonos & graves laesa opinio non existit. Tu denique, frater Episcope, super te ipso & credito tibi grege taliter vigilare procures, extirpando vitia, & plantando virtutes, ut in novissimo districti examinis die coram tremendo iudice, qui reddet unicuique iuxta opera sua, dignam possis reddere rationem. Datum Laterani xlii. Kal. Ianuarij, pontificatus nostri anno quinto decimo.

EPISCOPO ET ABBATI
sancti Vedasti Atrebatensis, & magistro
H. de Atrebato Canonico Atrebatensi.

Accedens ad nostram praesentiam dilectus filius magister A. venerabilis fratris nostri Noviomensis Episcopi procurator, vir providus & discretus, proposuit coram nobis quod cum olim causam quae inter eundem Episcopum ex parte una & dilectos filios Capitulum Ecclesiae sancti Quintini Noviomensis diocesis super subiectione ipsius Ecclesiae, quam idem Episcopus asserit dioecetano sibi iure subesse, ac propter hoc ipsum Capitulum ad obediendum ei ut Episcopo proprio interdicti & aliis debere compelli, ex altera vertitur, lite prius in nostra praesentia contestata, vobis, frater Episcope, & dilectis filiis Abbati sancti Vedasti Atrebatensis ac magistro scholarum Tornacensi duxerimus committendam, vos, quia pars Capituli iurisdictionem vestram eludere ac processum impedire iudicij frivolis exceptionibus super contestatione litis oppositis nitebatur, ipsum Capitulum pro sua contumacia interdicti sententiae subiectionis, quam cum iidem temere violarent, petebat Episcopi procurator ut faceremus eandem firmiter observari, violatores ipsius poena canonica percellentes, ut in eis poena cresceret in quibus crevisse contumaciam assererat. Procurator autem ejusdem Capituli litem fuisse contestatam inficiens ex adverso respondit quod cum tu, frater Episcope, ac fili Abbas, se conjudice tertio excusante, exceptiones legitimas pro sua parte propositas nolletis admittere, tamquam ab evidenti gravamine ad sedem fuit apostolicam pro ipso Capitulo appellatum. Vnde praedictam dicebat sententiam penitus nullam esse, nec etiam sententiae